

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

علویّات: کلمہ چہار صد و چہل و ششم

شرحی بر کلمات قصار حضرت علی – علیہ السلام

چہار شنبہ ۰۵ – ۰۹ – ۱۴۴۱ھ؛ ۱۰ – ۰۲ – ۱۳۹۹ھ؛ ۲۹ – ۰۴ – ۲۰۲۰ھ

علویّات: کلمه چهارصد و چهل و ششم

عرضه بر خدای تعالی

الغِنَى وَالْفَقْرُ بَعْدَ الْعَرْضِ عَلَى اللَّهِ. (نهج البلاغة، ف. کلمه ۴۴۶)

(توانگری و درویشی آن گاه آشکار شود - که در قیامت - عرضه بر کردگار شود).

Amir al-mu'minin, peace be upon him, said: Riches and destitution will follow presentation before Allah.

علویّات: کلمه چهارصد و چهل و ششم

قبول اهل دل

• حافظ:

کلید گنج سعادت قبول اهل دل است

شبان وادی ایمن گهی رسد به مراد

مباد آن که در این نکته شک و ریب کند

که چند سال به جان خدمت شعیب کند

علویّات: کلمه چهارصد و چهل و ششم

قبول اهل دل

• خدای تعالی در قرآن کریم می فرماید:

فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ (۵:۵۴ المائده)

• خواجه عبدالله انصاری:

الهی! يُحِبُّهُمْ تمام است، يُحِبُّونَهُ کدام است؟

علویّات: کلمه چهارصد و چهل و ششم

قبول اهل دل

• **خواجه عبدالله انصاری** (مجموعه رسائل فارسی خواجه عبد الله انصاری، ۱ رساله چهل و دو فصل در حکایت مشایخ، ج ۱، ص ۵۶ - ۵۴):

تو ای درویش، کسی را که از بهر سود دوست داری، تو سود را دوست می‌داری و آنگاه می‌پنداری که دوست را دوست می‌داری. غلط کرده‌ای تو خود دوست نداری، خریدار کالا داری، دوست و دوستی کار شگرف است، نه بابت هر کس است، آشنا و انبوه کار بسیار داری که کار تو کنند یا تو کار ایشان کنی اما باید که دوست را از میان ایشان بازشناسی که بی‌دوستی دوستان او به آخرت نشوی.

اگر يك كس را از دوستان حضرت او قبول کردی رستی، و اگر يك كس از دوستان او ترا قبول کرد پیوستی.

علویّات: کلمه چهارصد و چهل و ششم

قبول اهل دل

• خواجه عبدالله انصاری (ادامه):

هش دار تا از این دولت نیفتی که اگر از هشت بهشت بیفتی به از آنکه از گوشه دلی بیفتی. و اگر دلی که از دولت دوستی دوستان او محروم گشت که به خذلان بی‌حرمتی و دشمنی گرفتار نگشت باید که زود جهد کند در بازگشت پیش از آنکه خذلان دررسد

علویّات: کلمه چهارصد و چهل و ششم

محبت و مودت اولیای الهی

• خدای متعال در قرآن کریم می فرماید:

فَذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَ مَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ (الشورى ۴۲:۲۳)

علویّات: کلمه چهارصد و چهل و ششم

وصال حق

• حافظ:

صالح و طالح متاع خویش نمودند

تا که قبول افتد و که در نظر آید

• بابا افضل کاشانی:

در کوی تو صد هزار صاحب هوس است
آن کس که بیافت، دولتی یافت عظیم

تا خود، به وصال تو، که را دسترس است
و آن کس که نیافت، داغ نایافت بس است

• دولت‌شاه:

تا صبح قضا سهل و سهیلتش به که باشد
در بزم وصالش همه کس طالب دیدار

تا شام قدر رجعت و میلش به که باشد
تا یار که را خواهد و میلش به که باشد